ارتباطات بین‌المللی، دغدغه روزهای بحران

شما فقط برای ما دکتر هستید!

سرمقاله

فرشاد کاس‌نژاد @farshadcasnejad

بحث درباره اینکه چرا در کنفدراسیون فوتبال آسیا صاحب نقش‌های کلیدی و تأثیرگذار نیستیم، قدمت و حکایتی طولانی دارد. از دو دهه پیش که داریوش مصطفوی با افتخار، قالیچه‌ها و هدیه‌های خود به مقامات ای‌اف‌سی و فیفا را دیپلماسی ورزشی می‌دانست تا دوران ریاست مهدی تاج در فدراسیون فوتبال که می‌تواند دوران عکس‌های یادگاری با جیانی اینفانتینو لقب بگیرد، فوتبال ایران از نقش‌های اثرگذار در فوتبال قاره دور بود.

ریاست کنفدراسیون فوتبال آسیا عنوان از دست رفته‌ای بود که نه‌تنها طی ۴ دهه تکرار نشد، بلکه حضورهای بعدی در نقش‌هایی کوچک‌تر از کیفیت چندانی برخوردار نبودند. کرسی‌های بین‌المللی در نهادهای ورزشی نمی‌تواند فارغ از شرایط سیاسی و اجتماعی به دست بیاید اما در ورزشی مثل کشتی که موقعیت فنی ممتاز در جهان داریم یا در فوتبال آسیا که دست‌کم فارغ از زیرساخت‌ها، از حلقه قدرت فنی فوتبال قاره دور نیستیم، در اختیار گرفتن کرسی‌ها راز پیچیده‌ای نمی‌تواند داشته باشد جز پرورش مدیران خوشفکر و صاحب ایده و مسلط بر روابط بین‌الملل.

فوتبال ایران اما از چهره‌هایی که بتوانند صاحب جایگاه‌های بین‌المللی شوند، گریزان است. گاه حتی کوششی زیرپوستی را حس می‌کنید که برای دور شدن چنین چهره‌هایی از فوتبال جریان دارد، برای اینکه عرصه بر مدیران همیشگی تنگ نشود. مهدی تاج در روزهای اخیر مورد انتقاد قرار گرفته که چرا به‌عنوان نایب‌رئیس آسیای مرکزی ای‌اف‌سی نمی‌تواند در لغو حکم کمیته مسابقات کنفدراسیون فوتبال آسیا مبنی بر محرومیت تیم‌های ایرانی از میزبانی در لیگ قهرمانان آسیا تأثیرگذار باشد. تاج این عنوان را با توجه به موقعیت فوتبال ایران در ای‌اف‌سی به دست آورده و پیش از او نیز علی کفاشیان این سمت را در اختیار داشت اما نه مهدی تاج و نه علی کفاشیان در ورزش ایران برای اثرگذاری در چنین موقعیت‌هایی آموخته نشده‌اند. ورزش ایران هیچ سرمایه‌گذاری و فرصت‌سازی برای آموزش چهره‌هایش ندارد و هرگز کوشش جدی در این زمینه شکل نگرفته است. دانشگاه به‌عنوان مهم‌ترین نهاد آموزشی از ساختار ورزش دور است و نمی‌تواند نیروی انسانی برای چنین موقعیت‌هایی بسازد. ورزش نیز هرگز دست نیاز به سوی دانشگاه دراز نکرده و هیچ رابطه حرفه‌ای بین این نهادها پدید نیامده. مدیران ورزشی که حتی صاحب مدرک دکترا در رشته‌های مرتبط با ورزش می‌شوند نیز نه‌تنها بر کیفیت کارشان افزوده نمی‌شود، بلکه عنوان دکتر به‌عنوان یک پیشوند کنایه‌آمیز کنار نام‌شان قرار می‌گیرد.

یکی از مدیران مشهور فوتبال ایران با مدرک دکترای اقتصاد در اقدامی که کتاب‌سازی نام دارد، با استخدام مترجم مجموعه‌ای از چندین کتاب درباره مدیریت ورزش، ارتباطات بین‌المللی، موضوعات فنی فوتبال و روانشناسی ورزشی را گردآوری کرده و نام خود را به‌عنوان مؤلف این کتاب مطرح کرده است. این کتاب نمونه‌ای از سطح سواد و آگاهی مدیرانی است که سال‌هاست به ساختن وجهه علمی از خود نیز اصرار دارند اما با این کپی‌کاری‌ها نه مدیریت ورزشی رشد می‌کند، نه ارتباطات بین‌المللی ایجاد می‌شود، نه مدیران ورزش ایران در کرسی‌های بین‌المللی چهره‌های مؤثری می‌شوند و نه هنگام بحران‌ها چهره‌های متخصصی برای رایزنی و مذاکره و تأثیرگذاری داریم. اینها فقط برای ما نقش دکتر را بازی می‌کنند.

این خوشبینانه است که یک‌شبه ارتباطات بین‌المللی قوی و مؤثر پیدا کنیم یا با یک چهره به کرسی‌های بین‌المللی چنگ بیندازیم. این موقعیت‌ها طی یک جریان قوی آموزشی برای ورزش شکل می‌گیرد و ارتباطات بین‌المللی نیز طی سال‌ها همکاری و ایده‌پردازی و شرکت چهره‌های متخصص در امور اجرایی به دست می‌آید. ورزش ایران فقط وقتی به یاد این حرف‌ها می‌افتد که دچار بحران شده باشد و فردای بحران دوباره همه چیز از یاد خواهد رفت.

درباره احمدرضا عابدزاده؛ یک چهره دوست داشتنی در فوتبال ایران

عقابی برای همه فصل‌ها

تک نگاری

احسان محمدی @ehsanm92

ستاره شدن در دهه‌ای که اصرار بر آن بود تا چهره‌های سینما و ورزش «ستاره» نشوند کار آسانی نبود.

این همه شبکه تلویزیونی و وب‌سایت و روزنامه و مجله هم وجود نداشت. اگر فوتبالیستی خیلی خوش‌شانس بود عکسش می‌نشست روی جلد دو مجله معتبر آن روزها؛ کیهان ورزشی و دنیای ورزشی!

پسر آبادانی که ۲۳ سال قبل با موهای پرپشت، دندان‌های درشت، لبخندی همیشگی، دست‌هایی بلند، اندامی چالاک و قامتی به بلندای ۱۹۰ سانتیمتر از «تام اصفهان» خودش را به فوتبال ایران تحمیل کرد، حالا یک شمایل شده است؛ متر و معیاری برای مقایسه هر دروازه‌بان خوبی که چهره می‌شود! صاحب دهه‌ای به نام دهه احمدرضا عابدزاده! مالک قفس توری تیم ملی با جایگاهی خدشه‌ناپذیر، محبوب حتی با وجود فراز و فرودهای غیرمنتظره، هنوز پوسترش خریدار دارد، می‌چسبانند به دیوار و نگاهش می‌کنند و تردیدی نیست که نسل‌های بعد از او افسانه‌هایی تازه خواهند ساخت برای تعریف کردن...

- احمدرضا عابدزاده متولد ۴ خرداد ۱۳۴۵ در آبادان
- احمدرضا عابدزاده صاحب انگشتان قوی که شاید نتیجه کار در کارگاه کفاشی در اصفهان بود.
- احمدرضا عابدزاده شاگرد حسین چرخابی در تیم تام اصفهان! صاحب رکورد پنج بار خط خوردن از تیم منتخب جوانان اصفهان!
- احمدرضا عابدزاده دعوت شده به تیم ملی ایران در ۱۸ سالگی، سفر به تهران، پوشیدن پیراهن تیم استقلال، در حالی که می‌گویند قلبش برای قرمزها می‌تپید. قهرمانی با استقلال در آسیا، درگیری و کل کل با مجتبی محرمی ستاره جنجالی پرسپولیس.
- احمدرضا عابدزاده مهار سه پنالتی در دیدار فینال بازی‌های جام ملت‌های آسیا با انگشتانی صدمه‌دیده، قهرمانی با تیمی که قبل از بازی‌ها علی پروین گفته بود ۸۰ درصد آمده است و ۳۰ درصد باقی‌مانده در پکن حاصل خواهد شد!
- احمدرضا عابدزاده مصدومیت دردناک در یک بازی کم‌اثر مقابل چین تایپه! فیکس شدن بهزاد غلامپور، دریافت عجیب‌ترین گل‌های تمام تاریخ فوتبال ملی در یک تورنمنت حساس، حذف ایران و عدم راهیابی به جام جهانی ۱۹۹۴
- احمدرضا عابدزاده پیوستن به سپاهان اصفهان، احیای دوباره در دوم دی ماه ۱۳۷۳ با پیوستن به پرسپولیس، خلق رکورد ۱۸ بازی و تنها ۵ گل خورده در سال ۱۳۷۴، گرفتن دست و پای بازیکن کره‌ای و بیرون انداختن او از هجده‌قدم به بیرون از زمین! دوشادوش محرمی برای خلق حماسه و حاشیه!
- احمدرضا عابدزاده محبوب میلیون‌ها ایرانی، نقطه مطمئن تیم ملی درون دروازه با حاشیه‌هایی بسیار، آدامسی که مدام می‌جوید، خروج‌های بی‌نقص و فرود آمدن رعب‌آور روی سر مهاجمان، علاقه به زدن پنالتی و ضربه کاشته، گلزنی در لیگ، پرتاب‌های دست خیره‌کننده.
- احمدرضا عابدزاده زخم خورده و خسته، بعد از دریافت گل سوم از ژاپن در مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۸ در ورزشگاه تب کرده شهر جوهور، با مقاومتی جانانه، برخورد با تیر دروازه، اشک و آه میلیون‌ها ایرانی، امیدهای پرپرشده...
- احمدرضا عابدزاده با بازوبند کاپیتانی درون دروازه تیم ملی در به یاد ماندنی‌ترین بازی تاریخ تیم ملی؛ مسابقه‌ای که جواد خیابانی را هم به شهرت رساند! گرفتن توپ با یک دست، واکنش‌ها و خونسردی اطمینان‌بخش، پشتک و واروزدن بعد از پاره شدن تور دروازه توسط جیمی جامپ استرالیایی، دویدن دور زمین با پرچم ایران، جاودانه شدن در قلب میلیون‌ها ایرانی.
- بازگشت تیم ملی صعود کرده، خرده گرفتن روزنامه‌ای مشهور به عابدزاده برای وارد کردن گوشی‌های موبایل، رقابت با نیمانکیسا، عود کردن مصدومیت قبل از بازی‌های جام جهانی ۱۹۹۸، آب درمانی، آیا او به بازی‌های فرانسه می‌رسد؟
- احمدرضا عابدزاده خندان با دندان‌های سفید و درشت و دست‌های گشوده، بعد از پیروزی مقابل آمریکا، با چند «سیو» شگفت‌انگیز، جریمه شدن به خاطر استفاده از دو اسپانسر روی دستکش‌ها.
- احمدرضا عابدزاده خداحافظی با تیم ملی، مطابق معمول بدون بازی خداحافظی! ۷۸ بازی ملی، ۵۲ گل خورده! با خاطره گل زدن از نقطه پنالتی به تیم شیلی! با خاطره گرفتن پنالتی‌های بسیار...
- احمدرضا عابدزاده ادامه در خشش با لباس پرسپولیس، حضور تیم فیلمبرداری پشت دروازه‌اش برای ساخت فیلم زندگی یک عقاب! درد کهنه زانو، تمرینات فشرده بدنسازی، بازوهای برجسته و عضلات آماده، خوردن چند گل غافلگیرکننده، آغاز شدن انتقادها...
- احمدرضا عابدزاده با لباس‌های یکدست سیاه در ورزشگاه آزادی در آغوش اولیور کان، ۲۳ دی ماه ۱۳۸۴، بازی خداحافظی آبرومند با پیراهن پرسپولیس مقابل ستاره‌های بایرن مونیخ، بوسیدن تیر دروازه، دویدن به سبک محبوبش؛ روی نوک پنجه پا، با لبخند و دست تکان دادن برای تماشاگرانی که لقب ازلی-ابدی «عقاب آسیا» را به او بخشیده بودند.

احمدرضا عابدزاده، خبرباورنکردنی! سکته مغزی، پیچیده در میان سرنگ و سوزن‌ها، اشک‌های علی پروین در بیمارستان، بهت یک ملت، تیتر روزنامه‌ها: «بلند شو عقاب»!

- احمدرضا عابدزاده محبوب‌ترین بازیکن سه دهه اخیر در نظرسنجی سال ۱۳۸۸ برنامه ۹۰
- احمدرضا عابدزاده افتتاح رستوران و غذاخوری، تلاش برای مربیگری در سایپا، استقلال اهواز، پرسپولیس و استیل آذین، درگیری با باشگاه پرسپولیس برای چک‌های وصول‌نشده، آژان کشی...
- احمدرضا عابدزاده درگیری بی‌حاصل با پزشکی که او را در سال ۷۲ عمل کرد. ممنوع‌الخروج شدن و صدور حکم ۵۴ ضربه شلاق!... سرانجام پرداخت ۲ میلیون تومان جریمه و گله‌های ماندگار...
- احمدرضا عابدزاده سفر به آمریکا، با موهای جوگندمی، تمرین دختران آمریکایی علاقه‌مند به دروازه‌بانی در ایالت کالیفرنیا...
- احمدرضا عابدزاده مردی در متل قو در حال مدیریت فست‌فودی‌اش، مفتخر به «امیر» پسری که در پرتغال گاهی ما را یاد پدر می‌اندازد.
- احمدرضا عابدزاده... عقابی برای همه فصول! مقاومت در برابر دوست نداشتنش کار بیهوده‌ای است!